

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-85

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei,
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de aprilie 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
APARE SĂPTĂMÂNAL

Ofensiva iubirii

Se vorbește azi pe tot locul și se scrie zilnic prin cărți și ziare despre ofensivele de tot felul.

Până și copiii știau ce înseamnă acest cuvânt care vrea să arate pornirea năvalnică spre izbândă, fie, (la armată) într-o luptă pentru cucerirea unei poziții, într'un război, fie în viața de toate zilele, pentru înfăptuirea unor lucrări, în agricultură, comerț, cultură, etc. etc.

Cine n'a auzit de „ofensiva agricolă” de „ofensiva culturală”, „ofensiva sanitară” și alte ofensive, cari întesc să strângă toate voinele pentru atingerea scopului ce cuprind.

Și e bine că se lucrează în felul acesta. Când omul e prins într'un curent, într'un iureș de voință împreună cu alții, lucrează mai cu spor și mai cu dragoste și prin unirea tuturor, izbânda e mai sigură.

La o izbândă, în orice fel, numai așa se poate ajunge. Iată deci, că o amenii lumii dau dovadă de multă cuminență și înțelepciune când, pentru scopurile ce-și propun să ajungă, pornesc lupte cu ofensive îndărătnice și nu se lasă până nu ajung pe culmea înfăptuirilor ce au dorit.

În privința aceasta, creștinii sunt înapoiați cu cel puțin zece veuri. Înțelepciunea parcă a fugit de ei. Și neputința i-a înmărmurit ca pe niște statui. Astăzi când e timpul ca ei să lucreze mai mult, nu li se vede rostul, nu li-se aude graiul și nu li-se vede nicidecum steagul pe care l'au plecat parcă de mult în fața vrășmașului.

Iți vine să strigi, plângând de durere, când vezi cum crește răul și păcatul iar cei ce trebuie să lupte pentru dreptate și adevăr se ceartă între ei, stau nepăsători, sau dorm în nesimțirea soră cu nimicirea și trădarea. Ce să mai zicem de unii creștini cari împotriva tuturor cuvintelor evangheliei, atâta războiul urii între credincioși, iar unele gazete au devenit adevărate aruncătoare de flăcări cari nimicesc orice brumă de înțelegere s'ar mai putea înfripa.

Fraților! Ajunge!

Incetați cu vrăjmășia. Nu mai pomeniți greșelile!... Veniți să ne unim, în Hristos, și să pornim ofensiva iubirii.

Acum, ori niciodată, să ridicăm steagul Evangheliei în văzul lumii, până nu intră cu totul în prăpastia urii.

Mai sunt poate suflete de mântuit. Să ducem pretutindeni solla iubirii Tatălui Ceresc, pentru sărmanul fiu rătăcit care este lumea de azi.

Veniți cu toții în falanga iubirii,

La Dumineca fiului pierdut și aflat (Ev. Luca 15)

Evangelia cu fiul pierdut și aflat este cea mai frumoasă dintre pildele Mântuitorului.

Cunoaștem fiecare această istorisire plină de duioșie.

Un om avea doi feciori. Toți trăiau în deplină fericire. Aceasta însă se prăbușește dintr'odată, când feciorul cel mai tânăr, sătul de bine și belșug, se hotără să părăsească casa părintească, pentru a trăi de capul său într'o țară departe.

Ca trăsnetul căzut în senin, așa pe neașteptate, a fost lovită inima de tată prin cuvintele celui tânăr care zice: Tată, dă-mi partea de avere ce mi-se cade. Rana din inima părintelui nu poate fi descrisă. Totuși, înecând durerea inimei în suspine adânci, le împărți avuția. Și feciorul cel tânăr s'a dus într'o țară departe.

N'a fost aceasta decât țara fără-delegilor. Acolo e țara unde nu gu-

vernează Legea Tatălui de Sus. Acolo împărățește Satana.

În acea țară și-a risipit tânărul viața, trăind în dezmierderi. Fiind apoi lipsit, a ajuns să păzească porcii; iar foamea lui nu poate fi potolită nici cu pâinea de cerșit, că în acea țară era foamete; ci doar rodea alături cu porcii, rădăcinile amare udate în lacrimi, și nici chiar acestea nu și le putea scurma.

Iată chipul păcătosului.

Sărmane fiule! După această fericire ai părăsit pe tatăl tău și ai luat lumea în cap? Din fiu iubit a lui Dumnezeu, ai ajuns să păstorești porcii diavolului — păcatele.

„Fiindcă n'ai slujit pe Domnul Dumnezeu tău... slugă vei fi la vrășmașul tău, lipsit de orice bucurie” zice Domnul (V Moisi 28, 47).

Iată unde-l afundă urâciunea păcatului pe cel care a părăsit pe Domnul. Se afundă ca porcul în mocirlă.

El a venit să caute pe cei pierduți... El te caută și pe tine, te cheamă pe nume, din toate văi'e păcatului. Răspunde iubite suflete chemării Lui și întoarce-te acasă la Tatăl.

veniți să începem ofensiva iubirii. Să ducem celor pierduți, vestea mântuirii, chiar de-am avea să suferim pentru aceasta. Aceasta este cea mai mare dragoste (Ioan 15,13).

I. M.

Se cobără la rădăcinile porcilor, la viața cea mai josnică a dobitoacelor.

În această pildă se vede lămurit drumul perzării, apucat de omul păcătos.

Intâi, „gândul rău”: fiul dorește libertatea voii sale, neascultând de tatăl său. Vine apoi „învoirea la păcat”; fiul pleacă din casa părintească.

Așa și păcătosul; știe bine că nu poate trăi cu Dumnezeu. Dar nici în țara în păcate fără-delegilor nu-și află fericirea.

Pe cei în cari mai licărește o schintie din Lumina credinței, Milostivul Tată ceresc, îi trezește, fie prin încercări sufletești, fie trupești, și-i face să se îngrozească de tirana stăpânire a diavolului în care au intrat, și să se cutremure de puterea dreptei judecăți a lui Dumnezeu. Atunci ca fiul tânăr din Evanghelie, rupt totai cu trecutul păcătos și-și zic: „Sculamă-voiu și mă voiu duce la Tatăl meu.

„Sculamă-voiu,” iată cea dintâi sfântă hotărâre a tuturor celor căzuți. „Mă voi duce la tatăl meu” căci altundeva nu se află binele și fericirea. Dar cum voiu îndrăzni să mă apropii de acel Bun Tată, pe care l-am părăsit obrasnic, supărându-l atât de greu? Recunosc că nu mai sunt vrednic a mă numi fiul său, dar îl știu atât de bun, încât se va milostivi spre mine, și mă va primi barem de servitor în casa sa.

Intors acasă cu lacrimile în ochi, zice: „Tată, greșit-am la cer și înaintea ta, și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău, primește-mă ca pe unul din argații tăi.

Pentru sfânta pocăință ce o face, pentru părerea de rău și mărturisirea păcatelor sale, noi știm cum a fost primit de tatăl său.

**

Toți câți din nefericire am fi de parte de Tatăl nostru, în țara fără-delegilor, să ne întoarcem acasă, până nu pierim în mocirla păcatelor, adică păstorind porcii diavolului.

Până nu-i târziu, grăbiți deci toți. Iată Părintele nostru ne așteaptă cu brațele deschise, pentru a ne primi iarăși în dragostea de fiu, și dorește să ne facă moșteni ai Împărăției sale.

Să răsune și azi în înălțimea cerului sărbătorea de bucurie a Tatălui nostru, unde cu stinții și ingerii Lui se bucură de reîntoarcerea noastră la casa părintească. Amin.

V. C.

Iubiți-L!.. Urmați-L!..**EL E DOMNUL MĂRIRII**

Cu adevărat fii și Domn al măririi este Domnul nostru. Incredeti-vă în el, și preamăriți-L, căci glas din cer mărturisea la botezul Său în Iordan: „Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru care am binevoit”.

Acesta a urcat calvarul Golgotei, și cu răbdare dumnezeiască a suferit chinurile morții pe lemnul crucii.

Acesta prin puterea sa adevărată sfântă, a vindecat trupuri și suflete bolnave, a iertat de păcate pe cei păcătoși; câți n'au găsit mângăere și alinare în Fiul Omului

El a înviat pe Lazar din morți și

a înviat însuși din mormânt ca un Biruitor, și totuși voi nu-l urmați!

Urmați-L!.. urmați-l învățăturile pe cari vi le-a lăsat ca mijloc de mântuire și pildă-le-i pline de putere și har dumnezeiesc. Iată că și Domnul zice: „Eu sunt lumina lumii, cel ce mă urmează pe Mine, nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții”.

Veniți dar la El; veniți la casa lui Hristos și-l veți găsi așteptându-vă cu brațele întinse și-i veți simți în suflet puterea S'a divină care vă ocrotește

N 1.

Cei cari mai au calendare de masă nevândute, sunt rugați să ni-le înapoieze de urgență, întrucât avem nevoie de ele.

Cereți calendarele de perete TRIMIȚÂND BANII ÎNAINTE sau cu RAMBURS dela 20 exemplare în sus.

Sfaturi duhovnicești din învățăturile lui Neagoe Basarab Voevod

Așisderea vă aduc aminte și pentru curăție, că curăția este un lucru mare. Că vedeți, fraților, cum zice Domnul nostru Isus Hristos lui Pavel Apostolul: „O Pavele, tu ești vasul meu cel ales, și vei să fii dus înaintea Împăraților și a Vlădicilor pentru Numele Meu, iar tața ta nu se va rușina înaintea lor”. Pentru aceea, fraților, și voi să aveți curăție și dragoste, smerenie și răbdare, și, mai vârtos de toate, cuvinte bune, și dulci, și plecate, ca să nu iasă niciodată mila Lui dintre voi, că, dacă se va deslipi mila Lui dela noi apoi și fața își va întoarce de către noi, și atunci se va veseli diavolul.

Iar voi, frații mei nu vă amăgiriți, nici vă uluiți după cuvintele cele bârfitoare și mincinoase ale oamenilor celor de nimic, ci vă apropiați de omul ce se va teme de Dumnezeu, și vă adunați toți la un loc și strigați cu glas mare, zicând: „Doamne, Doamne, Păstorul cel bun, întoarce-ne către calea pocăinții și ne îndreptează pe cărările mântuirii” - va urma

Din scrierile St. părinți

Ge spune Sf. Ioan Gură de Aur despre păcat și virtute despre plăcerile cele duhovnicești și trupești

Păcatul Nimic nu este mai greșos ca păcatul. Privește cum îi descrie natura prorocul, zicând: Imputitu-s'au și au putrezit oasele mele (Ps. 37, 6) In adevăr că păcatul este mai puturos decât orice putreziciune imputită... Iar dacă păcatul este scârbos chiar și fără a fi pus în lucrare, dar încă după săvârșirea lui? „Mai nainte de a se face, are în sine oarecare plăcere, dar după ce s'a săvârșit, plăcerea conținește și se stinge cu totul, pe când tristețea îi ia locul.

Virtutea Virtutea însă este cu totul din contră, căci pe când pe la început are cu sine ostenele, la sfârșit plăcere și repaos.

Precum la păcat plăcerea nu este plăcere, prin așteptarea rușinei și pedepsei, tot așa și aici osteneala nu mai este osteneală, prin speranța de răsplată

Plăcerile cele trupești Când bețivul cade în nesimțire ce plăcere poate fi aceasta? Când sufletul este cuprins de patimă și-și pierde judecata, ce plăcere poate fi? Ce plăcere este aceasta de a scrâșni din dinți, de-a holba ochii și de-a se înfierbânta mai mult decât trebuie?... Apoi dacă aceasta este plăcere, de ce nu rămâi pururea într'ansa? Ai văzut decicâ este numai cu numele de plăcere?

Plăcerile duhovnicești Inșă cu adevărat că sunt plăceri nu din acelea cu

aprindere, ci din acelea care-ți lasă sufletul slobod, vesel și liniștit.

De felul acesta era plăcerea lui Pavel când zicea: Și în aceasta mă bucur și mă voi bucura. Și: bucurați-vă pururea întru Domnul (Filip. 1, 18; 4, 4).

Plăcerea păcatului are cu dânsa necinstea, rușinea și părerea de rău; se face pe ascuns și este încărcată de mii de desgusturi și scârbe; pe când plăcerea cea duhovnicească este slobodă de toate acestea.

Această plăcere deci să o căutăm, ca astfel să ne învrednicim și de bucuriile viitoare în harul Domnului Nostru Isus Hristos.

Nu hrăni fiare. Deșteaptă-te deci, puțin, ridică-ți capul din adâncimea, din vijelia acestei vieți, de vrei să vezi soarele. Să nu fie la tine duhul trândăviei și al desnădăjduirii, să nu-ți fie inima împietrită și întunecată ca nu cumva să izbești (de piatră) corabia ta... Nu hrăni fiare — de patimi zic — căci sunt mai primejdioase decât fiarele.

Noroi și mocirlă. Nu te încuraja în lucruri vremelnice, ca astfel să poți sta cu tărie. Nimeni nu stă pe apă. Apă sunt toate cele pământești... Noroi și mocirlă sunt cele pământești... Să ne simțim deci din acestea, căci numai așa ne vom învrednici de arătarea lui Hristos.

Vorbește fiul cel perdut..

Pân n'am venit la calea
Pe care astăzi sânt
Eu n'am știut ce-i pacea
Pe-acest străin pământ

Alunecând la vale
Ca apa unui râu
In „liniștea” pierzării
Și-a vieții fără trâu,

N'aveam dureri, nici lupte
Puține frământări
Puțină întristare,
Puține ngrijorări.

In nesimțirea vieții
De patimi și plăceri
Imi căștigasem prieteni
Și soți de mângăeri

In gândurile lumii
Și-a trupului dorinți
Scăldam întregu-mi suflet
Și orice năzuinți.

Și totuși, viața asta
De liber trăitor
Era nefericită
Ca-a unui cerșetor

Cu roșcovele lumii
Eu nu eram hrănit
Ce fericire este
Când nu ești mântuit?

Petrecerile lumii
Îți pot da bucurii
Dar nu și mulțumirea
Curată de copii..

De când venii „acasă”
Mi-e sufletul senin
Dulceața mântuirii
Mă bucură deplin.

Iertarea, mângăerea
Și pacea de nespus
Imi umplu astăzi viața
Cu dar și har de sus

Dar lângă toate acestea
Ce lupte, ce dureri
Ce nopți de suferințe
Și-atâtea sfâșieri.

Ispite, curse grele
Din lume vin mereu
Să mă atragă iară
Un'nu e Dumnezeu

Dar nici un glas din lume
Nu va putea nicicând
Să mă atragă iarăș
De lângă Tatăl sfânt.

Chiar dacă'n mii de chinuri
Va fi să vjețuesc
Mai dulce e durerea
Ca râul pământesc

M.

Scrie-ți bine adresa

Rugăm din nou pe toți cei ce ne scriu sau trimit bani, să scrie totdeauna exact și cât mai citeț adresa: numele pronume'e, comuna, oficiul poștal și județul. — Când se trimit bani scrieți precis și deslușit pentru ce-i trimiteți: restanță, abonament, cărți, etc... Numai în felul acesta veți putea fi la timp și bine serviți.

Când cineva se răăcește

Când cineva se răăcește printr'o pădure mare, de unde nu știe să mai iasă, ce face el atunci? Stă oare pe loc și își așteaptă liniștit peirea? O, nul umblă în dreapta și în stânga, se uită în toate părțile că doară va găsi o cărare ori un drum care să-l scoată afară și să scape de peire. Și dacă găsește un drum cu bucurie merge pe el până ce iese afară. Și mulțumește lui Dumnezeu că l-a scăpat de primejdie.

Așa ar trebui să facă omul și în cele sufletești. Când vede că s'a răăcit prin păcate și fărădelegi și îl așteaptă peirea ar trebui să caute calea de scăpare. Dar vai ce mulți oameni sunt azi răăciți prin pustiul acestei lumi și nu vin la calea ce duce'n fericire, la Isus!

Iacob Suolu

Expedierea Calendarului de perete a început zilele acestea. Cei cari l-au cerut îl vor primi, comenziile făcându-se în ordinea sosirii lor aici.

Citiți plătiți și răspândiți
„VIEȚA CREȘTINĂ”

Greșala, păcatul și căința

Lupta pentru desăvârșire — Păcatul cel mai de moarte este conștiința tru-fașă de nici un păcat

Greșeli? Cea mai mare greșală, așa spune, este să nu-ți dai seama de niciuna. Cititorii Bibliei, mai mult ca oricare s'ar crede că trebuie să o știe mai bine. Cine e numit acolo „omul după inima lui Dumnezeu?” David, Regele Ebreu, care căzuse în destule păcate; în crimele cele mai negre; nu lipseau deloc păcatele. Și asupra acestuia, necredinciosii rânjese și întrebă: acesta e omul vostru după inima lui Dumnezeu?

Batjocura asta, trebuie să o spun, îmi pare ușurată. Ce sânt greșelile, ce sânt mărunțișurile dinafară ale unei vieți, dacă uităm taina ei lăuntrică, remușcările, ispitele, lupta ei adevărată, adesea zădărnicită, niciodată sfârșită?

Dintre toate actele nu este căința cea mai divină pentru om? Eu zic că Păcatul cel mai de moarte este conștiința tru-fașă de niciun păcat; aceasta e moartea; inima care se crede așa, e despărțită de sinceritate și de umilință; e moartă: e „curată” precum nisipul mort și uscat e curat.

Vieța și istoria lui David, așa cum sânt scrise pentru noi în Psalmii lui, eu le privesc ca icoana cea mai adevărată a progresului moral și a luptei unui om aici pe pământ. Toate sufletele aprige vor descoperi într'insa lupta credincioasă a unui aprig suflet omenesc spre ceace e bun și foarte bun. Luptă adesea zădărnicită, dure-

ros zădărnicită, totuși luptă niciodată sfârșită; pururea, cu lacrimi, căință, hotărîre adevărată și neînvinșă, din nou începută.

Sărmană fire omenească! Nu e oare umbletul omului pururea acest lucru: „un șir ne-curmat de căderi?” Omul nu poate face altceva: trebuie să se lupte înainte; acum căzut, adânc înjosit; și pururea, cu lacrimi, căință, cu inima însângerată, are să se ridice iarăș, ca să se lupte iarăș, mereu înainte.

Această luptă a lui să fie una, cinstită și neînvinșă Th. Carlyle

Urma alege

Dăm mai jos încheerea unei frumoase predici de anul Nou, pe caream citit-o într'o revistă religioasă.

„Vreau să vă scriu la începutul anului, că *urma alege*. Ați început-o bine cu Domnul, dar luați seama să nă vă lăsați de El.

Sunt mulți cari sau hotărât pentru Domnul, dar după aceea sau lepădat de El. Pricina? Pentru că nu sau depărtat de rău, nu sau alipit de bine și n' au cercetat cu stăruință în cuvântul lui Dumnezeu voia Lui.

Dumnezeu să vă ajute să începeți anul cu Domnul Isus și tot cu El să vă sfârșiți viața voastră, pentruca atunci când vă va chema El, să vă poată spune:

„Veniți, binecuvântații Tatălui Meu” (Matei 25,32).

O legendă din Orient

Popoarele dela Răsărit, au o legendă cu un adânc înțeles duhovnicesc.

Atotputernicul Dumnezeu — spune legenda — isprăvise cu facerea lumii. Mările erau pline de pești, codrii de animale, văzduhul de paseri. Mai lipsea, numai omul. Numai om nu era încă pe pământ.

Atunci D-zeu și-a întins mâna în nisipul Nilului, să zidească din el pe om. Dar în nisip era ascuns un rac, care a mușcat mâna Domnului. Din mâna rănită, trei picuri de sânge au căzut în nisipul Nilului. Și din acest nisip, udat cu sângele Domnului, a zidit Dumnezeu ... inima de mamă.

Cu adevărat, într'o inimă de mamă e ceva dumnezeiesc, e ceva dela Dumnezeu. Căci ce nu face o mamă pentru dragostea copiilor ei: suferă, rabdă, se jertfește.

Dar acest ceva dela Dumnezeu, umblă neîncetat satan să-l strice și să-l scoată din inima femeilor. Aceste sunt femeile despre cari zicea apostolul Pavel că s'au abătut după Satan (I Timotei 5, 15). Intre acestea sunt femeile cari îșiucid copii înainte sau după naștere. Din inima acestor femei, satana a scos dragostea de mamă. În loc de dragostea de copii, aceste inimi de mamă leapădă copii (avortează) și de multe ori îi omoară după naștere. Din inima acestor mame, satana a făcut un atelier a lui.

Vai de o astfel de inimă!

Spațiul gazetei fiind cam mic, n'am prea putut publica din ceace ne-au trimis colaboratorii și prietenii noștri. În n-rele viitoare sperând mai ales să mărim n-rul paginilor acestei foi, vom sp'cui și publica și din ceace ne vine din afară.

Din epistola sf. Barnaba

Multe vroiam să vă scriu, nu ca învățator, ci cum se cade celui ce iubește, (de aceea) mi am dat osteneala să scriu astfel ca să nu scap din vedere nimic din cele ce știu că nu sunt spre lauda voastră; pentru aceea să fim cu luare aminte în zilele de apoi, căci nimic nu ne va folosi tot timpul credinței noastre, dacă acum în această vreme nelegiuim și în strimtorările ce vor veni nu ne vom împotrivi cum se cuvine fiilor lui Dumnezeu, ca să nu se strecoare cel întunecat (diavolul).

Să fugim dar de toată deșărțaciunea, să urim cu totul lucrurile căii celei rele. Nu trăiți sirguratici, închizându-vă în voi înșivă, ca și cum ați fi deja drepti, *ci adunați-vă la un loc și cercetați ceea ce este de folos obștesc*. Căci zice Scriptura: *Vai de acei care se socotesc de învățați* (Isaia V. 21).

Să ne facem oameni duhovnicești, să ne facem templu desăvârșit lui Dumnezeu! Să ne gândim, într'u cât atârână de noi, la frica de Dumnezeu (Isaia 33, 18), și să ne străduim a împlini poruncile lui, ca să ne bucurăm într'u îndreptările lui. Domnul va judeca lumea fără să caute în față (Galateni II,6; I Corinteni III,8; I Petru 1,17). Fiecare va lua după cece a tăcut; dacă e bun, dreptatea va merge înaintea lui; dacă e rău, răsplata răutății

Scrierile părinților apostolici

stă înainte (Isaia 58, 8).

Să nu ne lăsăm în nădejdea că suntem chemați, și să dormim în păcatele noastre și începătorul cel rău să pună stăpânire pe noi și să ne arunce afară din împărăția Domnului. *Încă și aceasta cugetați-o, frați mei: Când vedeți câte semne și minuni s'au făcut în Israel și totuși a fost lepădat, să luați seama, ca nu cumva să ni se întâmple cum e scris: „Mulți chemați, dar puțini aleși”* (Matei 20, 16; 22, 14.)

Pentru aceasta a primit Domnul să-și dea trupul său stricăciunii, ca să ne curățim prin iertarea păcatelor adică prin stropirea cu sângele său. Căci despre El s'a scris unele către Israel, altele către noi, și zice astfel: *Pentru fărdelegile noastre s'a rănit și pentru păcatele noastre a pățimit și prin rană lui noi toți ne-am vindecat. Căci o oare la junghiere s'a adus și ca un miel fără de glas înaintea celui ce-l tunde* (Isaia 53, 5,7) Datori suntem dar să mulțămim Domnului din tot sufletul că ne-a făcut cunoscute cele din trecut și cele de acum ne învățat, și despre cele ce vor să fie nu ne lasă în neștiință, căci zice Scriptura: *Nu pe drept se întind lațuri păsărilor* (Proverbe I,17), ceea ce va să zică, că pe drept pierd omul care cunoaște calea dreptății și umblă totuși pe calea întunecului.

(Va urma).

Alte întrebări biblice

13. Care este cea mai mare făgăduință din Noul Testament?

14. Cine este acel om al lui Dumnezeu care și-a petrecut prima treime a vieții sale cu învățătura, a doua ca slugă iar a treia și-a încheiat-o într'o călătorie? Care treime i-a fost cea mai ușoară, Care ce-a mai grea și care cea mai plăcută?

15. Cine este omul acela care a primit mai bucuros să fie lipsit, ocărat și alungat decât să se bucure de belșugul unei curți împărătești și de cinstea unui copil de împărat? De ce?

16. Care este idolul acela neînsuflețit ce s'a mișcat dela locul său, fără nici un ajutor omeneșc?

17. Cum se numește mama aceea (din V. T.) care și-a arăsat copilul de milă?

18. Cine a treerat grâu în toată țara?

19. În ce verset din Evanghelie Domnul Isus și a arătat în patru puncte întregă istoria Vieții Sale?

20. Unde își arată Dumnezeu într'un verset mila Sa față de oameni și dobitoace?

21. Cine își dorea moartea din pricina unei dureri de cap?

22. Cine a făcut într'o zi trei jurăminte și n'a ținut nici unul?

23. Cine a făcut observație lui Dumnezeu pentru îndurarea Sa?

24. Cui i-a bătut inima după ce a trecut primejdia și cine a în cetat de-a plânge când a început jalea?

Doriți să avem o gazetă tot mai bună, mai bogată? Ajutați-ne cu obolul vostru plătindu-vă abonamentul și câștigând noi abonați. Fiecare cetitor să-și facă o sfântă datorie citind și răspândind foaia „Vieța Creștină”

Organizarea Frontului Renașterii Naționale

Frontul R. N. este condus de un Directorat compus din 30 membri și Consiliul Superior Național compus din 150 membri.— Cei mai de seamă oameni ai țării fac parte din conducerea Frontului

De curând M. Sa Regele a semnat Decretul de complectare a Regulamentului Legii pentru înființarea „Frontului Renașterii Naționale”, prin care sunt numiți membrii cari alcătuiesc conducerea Frontului—Directoratul și Consiliul Superior Național. *Directoratul se compune din 30 membri din cari 10 reprezintă Agricultură și Munca manuală, 10 pentru Comerț și Industrie și 10 pentru ocupațiuni intelectuale. Ei fac parte și din Consiliul Superior Național. Consilierii Regali pot lua parte oricând la ședințele Directoratului. (Art. 10)*

Consiliul Superior se com-

pune din 150 membri, câte 50 pentru fiecare din cele trei indeletniciri prevăzute de Constituțiune. (Art. 11)

Aproape toți miniștrii și foștii miniștri țării fac parte din conducerea Frontului. Toate clasele muncitoare și producătoare își au aici reprezentajii lor. În viitorul parlament al țării, potrivit Constituției se va lucra în chip cu totul deosebit de cum s'a lucrat până acum.

Se poate spune astfel cu drept cuvânt, că sub conducerea M. Sale Regelui, România a intrat în perioada de lucru și realizare cum n'a cunoscut-o niciodată până acum.

Ce se face în Germania și Italia

pentru ajutorarea familiei cu mulți copii și pentru încurajarea căsătoriilor

Viitorul unui neam se razimă de tineret. De aceea toate statele, pentru a ajunge și rămâne puternice sprijinesc creșterea și înmulțirea copiilor pentru a-și asigura în felul acesta, viitorul lor.

În fruntea tuturor țărilor în cari familia se bucură de mult sorijin și ajutor, este Germania și Italia

Pentru a încuraja întemeierea de familii, în Germania s'au înființat împrumuturi pentru tinerii căsătoriți. Anul trecut s'au dat 230 mii asemenea împrumuturi, iar din anul 1933 până azi 1 milion 100 mii cerechi de tineri sau bucurat de folosul unor asemenea împrumuturi.

Nașterea unui copil aduce o micșorare cu 25 la sută a împrumutului făcut cu prilejul căsătoriei.

În Italia, familia și copilul

se bucură de-așemenea de multă grije din partea statului. Părinții cu mulți copii, primesc slujbele cele mai bune și ajutoare de tot felul pentru a-și putea crește bine copiii.

La noi, până acum nu s'a făcut aproape nimic în privința aceasta. Nu demult un țăran din Șomcuța-Mare Sălaj, tată a 7 copii a fost aruncat în stradă pentru neplata unei datorii de 9000 lei. Un salariat public primește 10 lei lunar pentru un copil. În cazul că are 2—5 copii primește un spor de 50 lei mai mult de fiecare. Or acesta numai ajutor nu se poate numi.

E timpul să se facă și la noi ceva pentru a se veni în ajutorul sărmanilor părinți cari duc greul sărăciei, având în grija lor până la câte-o duzină de guri flămânde și piciorușe goale.

Războiul din Spania

A CĂZUT BARCELONA

Naționaliști au ocupat orașul fără lupte

După o luptă de câteva zile, trupele republicane s'au retras lăsând pradă naționaliștilor orașul Barcelona, capitala Cataloniei.

Intrarea trupelor naționaliste a fost în adevăr triumfală. Populația a primit cu mare entuziasm trupele cari timp de două ore au străbătut orașul cu drape-

lele în frunte. N'au fost lupte.

Ca prin minune toate casele au arborat drapelul naționalist. Trupele erau urmate de camioane cu alimente, cari au fost distribuite populației infometate.

Odată căzută Barcelona, naționaliștii speră că încurând vor ocupa întreagă Spania.

DE PRETUTINDENI

Un bilanț. În raza Inspectoratului Sanitar din Sibiu, anul trecut sau împărțit medicamente gratuit la 43 mii bolnavi, sau făcut 25 mii examene radiologice (raze) tot gratuit, au fost curățite 40 mii locuințe, 1987 fântâni au fost asanate și 102 construite din nou și au fost desfundate șanțuri pe o lungime de 200 Km.

S'ar zice astfel că ne civilizăm mereu și noi.

Germanii și Maghiarii din țara noastră au aderat în massă la „Frontul Renașterii Naționale”. Ei au fost primiți și a conducerea Frontului. Se speră că în felul acesta minoritățile se vor încadra tot mai mult în făgașul neamului în mijlocul căruia își duc vieța.

PREOȚI ÎMPUȘCAȚI DE BOLȘEVICI. La Wologda (Rusia) au fost executați, doi preoți care primiseră să facă rugăciuni pentru sufletele celor împușcați de bolșevici în timpul revoluției roșii.

Iată „libertatea” din raiul roșu de peste Nistru!

CREȘTINII JUCĂUȘI

Toate scripturile sunt pline cu îndemnuri de priveghere și rugăciune pentru creștini.

Ei însă fac tocmai pe de-andoasele: Joacă, petrec, dăntuesc de parcă Biserica și Biblia nu le-ar spune altceva, decât să cânte și să joace.

Până și Școalele au ajuns să aranjeze baluri. Așa citim, că de curând, o Școală Normală de fete a aranjat o serată dansantă sigur, foarte „reușită”.

Oare ce fel de creștere va mai fi și asta?

ÎN TÂRGUL DE VITE DELA TGMUREȘ sau vândut 123 cai cu prețul de 5000—25 mii lei; bovine sau vândut 575 capete cu preț dela 15—19 lei Kgr. (Din acestea 500 au fost destinate exportului pentru Palestina, Grecia și Viena). Porci sau vândut 150 cu 20—26 lei Kg. Din taxele de obor și piață, primăria a încasat 100 mii lei

1 MILION DE MORȚI au avut chinezii în urma bombardamentelor asupra orașelor deschise, iar 30 milioane au rămas fără nici un adăpost. Și prăpădul continuă.

Oare până când?

SPRE PALESTINA au trecut zilele trecute prin Oradea 750 evrei. Ei veneau din teritoriile Sudete (Cehoslovacia).

Transporturile de felul acesta sunt tot mai dese. Alungați de pretutindeni, evreii se îndreaptă unii spre Palestina, alții spre St. Unite sau spre America de Sud, unde li-s'a îngăduit să se așeze.

O servitoare hoată. primim: Domnule Redactor. Vă rog publicați în gazeta Vieța Creștină ce cu onoare o conduceți următoarele: Am angajat o servitoare, care se dădea drept foarte credincioasă, fată de vre-o 18—20 ani, de statură mărunță, cu ochii albaștri, și cu degetul mijlociu dela mână stângă lipsă. Zicea că o cheamă Jenica Floarea din Panul de sus, cece a fost o minciună. După 2 săptămâni de servit mi-a furat o sumă mare de bani, un carnet cu depuneri a unui sublocotenent, și a fugit, cine știe de ea îl rog să o denunțe imediat Jandarmeriei și să mă avizeze pe mine

Nicolae Crețu inv. Orăștie

Groasnicul cutremur din Chili

Un groaznic cutremur întâmplat săptămâna trecută în Chili (America de Sud), a distrus numeroase localități din această țară. Unele orașe au dispărut cu totul de pe suprafața pământului, fiind înghițite de prăpăștiile și crăpăturile făcute de cutremur. În orașele Chillan cele două teatre s'au prăbușit chiar în cursul reprezentațiilor iar în San Carlos închisoarea a fost înghițită cu deținuți cu tot, de o crăpătură uriașă căscată în pământ.

S'a făcut socoteala că sunt până acum peste 30 mii morți și 50 mii răniți. Groparii nu mai răsbesc cu îngroparea morților ce sunt cu miile sub dărâmă-

turi și pe străzi. În ajutorul răniților sau trimis medicamente pansamente, și hrană cu ajutorul avioanelor.

Este o jale de nedescris în întreagă țară. Pagubele nici nu se pot socoti. Acesta e cel mai mare cutremur ce-a fost vreodată dintre câte cunoaște istoria pe acest pământ.

Și totuși, lumea nu se trezește nici acum; ci își vede înainte de răutăți și păcate.

Până o va prinde prăpădul cel mare. Mulți se vor trezi atunci, dar va fi prea târziu. Toate cutremurele, frământările și războaiele sunt semne ce strigă pe noi să ne pocăim.